

Británie promrhala jedinečnou šanci na uzdravení společnosti a Churchillovo heslo „volit mezi hanbou a válkou“ překopala od základů

[To denik.to/britanie-promrhala-jedinecnou-sanci-na-uzdraveni-spolecnosti-a-churchillovo-heslo-volit-mezi-hanbou-a-vaalkou-prekopala-od-zakladu](https://denik.to/britanie-promrhala-jedinecnou-sanci-na-uzdraveni-spolecnosti-a-churchillovo-heslo-volit-mezi-hanbou-a-vaalkou-prekopala-od-zakladu)

14. listopadu 2023

Komentář.

Facka místo uklidňujícího pohlazení. Tu včera dostala britská veřejnost prioritní poštou přímo z Downing Street 10, sídla britských premiérů. Veřejností oblíbená ministryně vnitra dostala padáka a velkolepý návrat do vlády slaví v silně probrexitové vládě prounijní expremiér David Cameron.

Jane Frank

Publikováno 14/11/2023

Doba čtení 7 min.

Naprostý šok včera ovládl Británii. Jediná členka vlády, která se zastala obyčejných lidí, Suella Bravermanová, ministryně vnitra, byla premiérem Rishim Sunakem vyhozena, přestože se ukázalo, že měla ve svém varování ohledně sobotní agresivní propalestinské demonstrace a podjatosti metropolitní policie pravdu.

Ještě v sobotu večer premiér i další Konzervativci uznali, že měla pravdu. Nicméně dnes ji premiér vyhodil (v britské 'korektní' angličtině ji prostě 'požádal, aby opustila svou pozici') v rámci čistky kabinetu, kdy měnil i některé další ministry, přičemž někteří odešli znechuceně sami.

Suella Bravermanová byla vždy pro Rishiho Sunaka velkou sokyní. Tato bývalá vrchní státní zástupkyně viděla přesně britskou realitu a nebrala si politicky korektní servítky, čímž si vydobyla velký respekt nejen u konzervativních voličů. Byla horkou favoritkou na premiérku a v očích většiny konzervativní britské veřejnosti a řady dalších, již velice nespokojených Britů, jí zůstává i nadále.

Po katastrofické sobotní demonstraci a jejími následky rozdělené, znechucené a zoufalé společnosti zůstala právě ona v očích lidu světýlkem ve tmě a jakousi zárukou, že se řada věcí začne napravovat, v Británii/Londýně zase začne být bezpečno a policie bude měřit všem stejným metrem. Nestalo se.

Rishi Sunak podlehl své malichernosti, využil situace a odstranil svou sokyni výrazně ohrožující jeho pozici ve straně i v království. A to i za cenu podlomení křehké důvěry v tuto vládu, jejíž byla zřejmě poslední zárukou právě Suella Bravermanová.

I novináři užasli nad návratem Camerona

Kauza Bravermanová ale byla jen začátek. Když včera dostaly redakce všech britských i zahraničních médií a zpravodajských agentur avízo, že se chystají velké změny v kabinetě premiéra, byli sice trochu

zaskočení, ale o jakési výměně ministrů se už pár dní mluvilo i ve spojitosti s ministryní vnitra Suellou Bravermanovou.

O té tak teď už ale nikdo nepřemýšlel. Novináři tak stáli před sídlem ministra Downing street 10 a jen sledovali, kdo vchází a dle toho tipovali, kdo bude příštím ministrem. Největší šok byl znát i na nich samých, když se na scéně objevil bývalý premiér David Cameron. Hned si správně vydedukovali, že od současného premiéra odejde jako ministr zahraničních věcí.

Proujní agenda znovu na scéně aneb flashback z brexitových bojů

David Cameron... Poslední vzpomínku na něj mám, když jsem si letní ráno 24. června 2016 dělala snídani po probdělé noci, kdy jsem se zatajeným dechem sledovala, jak se postupně ručička vah volebního koláče přesouvá na stranu Brexitu a světa, div se, už tam zůstala! Bylo to tak napínavé, nemohla jsem odtrhnout oči. A v sedm ráno už bylo jasné, že zastánci Brexitu „to dali“.

Cítila jsem se jak po flámu a pozorovala, jak po té předreferendové vřavě, kdy jsem poprvé byla svědkem nekompromisního rozdělení společnosti, najednou nastalo něco divného – ticho. Naprosté ticho. Šok. Všichni byli v šoku. Britové to nechápali. Probudili se a skočili rovnýma nohama do Brexitu. Co se to stalo?! V šoku byli i samotní zastánci Brexitu, kteří byť do poslední chvíle bojovali, spíš čekali na ráno plné znechucení a porážky.

Týdny a měsíce, kromě obou vyhrocených kampaní „Brexitové“ a „Remain“ (zůstat v EU), běžela zároveň i veřejná diskuse, kde se moderátoři a intelektuálové ptali – co bude po referendu? Společnost bude rozdělená. Co s tím? Vědělo se, že to bude těsné, jen všichni předpokládali, že opačně.

Prostě se zůstane v Evropské unii, ale zároveň bude společnost pokračovat s tím, že její polovina tam být nechce a negativní nálady budou dále vzrůstat. Stal se ale opak – a na ten se nikdo v Británii nepřipravoval. Vlastně ani v EU.

Šokovaně jsem sledovala jednoznačné titulky v německých, francouzských a českých médiích „Británie odchází z EU“, doplňované nekompromisními a uraženými hláškami lídrů unie ve smyslu „tak ať si jdou“, v nichž vedl tehdejší předseda Evropské komise Jean Claude Juncker, díky nimž se mezi Evropskou unií a Británií začaly tvořit ještě větší příkopy, než musely nutně být.

K tomu začaly titulky střídat jiné: „Premiér David Cameron rezignoval.“ Ovšem. Nezvládl svou misi. Nezvládl udržet zemi v unii. Z rádia se linula jeho rezignační řeč, když jsem kousala křehký toast k snídani a přemýšlela, jestli jsem vzhůru nebo ještě spím.

David Cameron? Jak to? Vždyť on byl tím, kdo ve svém volebním programu ve volbách v roce 2015 slíbil, že za dva roky uspořádá referendum o vystoupení z unie. Dokonce po svém znovuzvolení posunul termín referenda o rok dříve.

Ano, přesně ten David Cameron. Tento bod se v programu Konzervativců ocitl kvůli tlaku zastánců vystoupení z EU, kterých masivně přibývalo. David Cameron chtěl mít referendum takřikajíc „z krku“, tak ho posunul. Kdyby jen tušil, jak to dopadne, asi by to nedělal.

Okamžitě poté, co vyhlásil referendum, začal – spolu se svou věrnou kolegyní – pozdější premiérkou Theresou Mayovou, pořádat „Remain“ kampaň – objíždět Británii a přesvědčovat poddané jejího Veličenstva, jak skvělá je unie a proč v ní zůstat.

On i Theresa Mayová vždy patřili k liberálnímu křídlu Konzervativců.

Facebookový kamarád Davida Camerona

Možná i proto se mu tak dobře spolupracovalo s Nickem Cleggem, bývalým lídrem Liberálních demokratů, s nimiž David Cameron uzavřel opoziční smlouvu, a vládli spolu právě do kýžených voleb roku 2015, kdy ale Liberálové ve volbách dostali 'na frak' a Nick Clegg rezignoval na post předsedy strany. Do roku 2017 zůstal poslancem opozice. Od následujícího roku získal skvělé místo, které si drží úspěšně dodnes.

Bude se vám líbit. Přestěhoval se do Ameriky, kde dosud zastává post viceprezidenta pro 'global affairs a komunikaci' u společnosti Facebook (dnes Meta.)

Posty v oblasti 'Public affairs' neboli 'global affairs' patří poradcům, jejichž náplní je tvořit vztahy – většinou se jedná o lobbying vůči státním složkám, kdy lobbisté ovlivňují různé regulace v jejich prospěch.

Na takové pozice se většinou najímají jako poradci a viceprezidenti bývalí politici, kteří se v daných úřednických a politických strukturách umějí pohybovat a mají kontakty.

To se Nicka Clegga týká jak jako bývalého místopředsedy vlády s Davidem Cameronem jako premiérem (nyní tedy britským ministrem zahraničí), ale i jako bývalého poslance Evropského parlamentu. Samozřejmě díky jeho dobrým kontaktům v tamní liberálně-sociálně-demokratické frakci, která má regulaci (nejen) sociálních médií ve velké oblibě.

Mezi lety 2017-2020 jsem dělala během brexitových demonstrací reportáže před Parlamentem, kam se sjížděli demonstrovat lidé, kteří byli pro i proti Brexitu, později hlavně i proti politice Theresy Mayové, která nahradila Davida Camerona – a snažila se dál udržet jeho linku a oddalovat Brexit co nejdále. Zpovídala jsem například lidi z levicové Labour Party a ptala se jich, co teď chtějí po vládě: "Chceme rezignaci,

aby se dostal k moci Jeremy Corbyn,” odpověděl mi pán s transparentem Evropské unie, který byl členem strany. Oponovala jsem, že ten je spíš pro Brexit.

Proč třeba nepřejde k Liberálním demokratům, kteří jsou stoprocentně proti Brexitu, jak mi nyní řekl jeden jeho bývalý kolega: “Jsem členem Labour Party, ale ta je rozpolcená ohledně Brexitu, tak jsem dočasně přešel k Liberálním demokratům,” řekl mi starší pán o chvíli předtím. “No,” kývl hlavou můj současný respondent: “Jenže Liberální demokraté jsou zrádci. Tváří se jako levice, ale jsou s Konzervativci. David Cameron a Nick Clegg, víte, ne.... Oni nás podrazili. Ne. Liberálové a ta část Konzervativců jsou spolu... Liberálové doopravdy nevěří v naše rovnostářství. Jen se tak tváří.”

Když nemáte koně, nemůžete jet dostih

To všechno mi prolétlo hlavou, když jsem včera nevěřícně zírala na Davida Camerona vysvětlujícího, jak se těší na spolupráci s tvrdým brexitovým jádrem, které představuje Rishi Sunak a jeho kabinet – i vládnoucí pravicovější křídlo Konzervativců. „S některými jednotlivými kroky Rishiho Sunaka nesouhlasím, ale celkově se mi líbí jeho leadership (vůdcovství),” řekl naprosto vážně o premiérovi, jehož silný leadership se právě projevil tak, že vyhodil nejlepšího dostihového koně ze své stáje těsně před závodem, na kterého už týden stáli frontu lidé v Ascotu – použijí-li dostihovou paralelu k vyhození oblíbené ministryně Suella Bravermanové.

Dodám jen již, že vládu opustili i ze své vůle navíc ministři dopravy, školství a zdravotnictví. Post Suella Bravermanové přijal James Cleverly, který uvolnil místo právě Davidu Cameronovi.

Není třeba ani domýšlet, jaké důsledky bude mít pro společnost tento chybný čin premiéra, který tím zároveň ustoupil a dal do ruky bílko šek progresivní, radikální levici. Nálada v Británii dnes klesla pod bod

mrazu.

Tady bych mohla skončit. Ale moment. Dává vám to všechno smysl? Proč by si chytrý a schopný člověk, a to Rishi Sunak bezpochyby je, byť po včerejšku získal nálepku nevyzpytatelného šílence a darebáka, pod sebou podřezával větev, otáčel kormidlo o sto osmdesát stupňů – a to ještě rázným trhnutím na rozbouřeném moři?

Malá kulturní vložka

V létě rezignovala po dlouhých bojích s Rishim Sunakem ministryně kultury Nadine Dorriesová. Též Brexitářka a věrná zastánkyně expremiéra Borise Johnsona. V srpnu prohlásila, že se potřebuje soustředit na knihu, kterou píše. Ta nyní vyšla. Jmenuje se PLOT (Zápletka nebo Konspirace, chcete-li). V ní se rozhodla sepsat vše, co za svého působení v politice a u Konzervativců zjistila.

„Dělala jsem pro tuto knihu rozhovory asi s padesáti lidmi. Jedna věc se prolínala snad všemi výpověďmi,“ říká Nadine v rozhovoru pro The Standard, který vyšel minulý pátek, den před demonstrací.

“Jde o malou skupinu mužů, většina z nich je nevolená... Operují v samotném srdci Konzervativní strany... Před více než 25 lety začali řídit její osud... To je příběh, který nikdy nebyl vyprávěn... Šokující příběh o korupci a nezodpovědné moci. Jsou to lidé z nejvyšších pater strany, ale i z The Spectator (nejstaršího britského konzervativního politického týdeníku, vydávaného od roku 1828 – pozn. red.). Zdá se, že tyhle „konspirace“ nesnášela Liz Trussová, protože byla pro úřednický aparát totálním outsiderem. Prounijní mašina pak byla totálně proti Borisovi Johnsonovi, u nějž se brilantně snoubí akademická inteligence s kreativitou,“ popisuje bývalá ministryně a pokračuje: “Pak je tu jakýsi „Dr. NO“, který je placen z peněz ústředí strany a kruhů kolem party, která pořádá sexuální orgie. Pořádají swingers party pro členy Konzervativní strany.”

Nadine pokračuje zřejmě přes zaražený pohled redaktorky: “Pokud vás stejně jako mě šokuje zjištění, že Konzervativci pořádají sexuální večírky, připomeňme, že Dougie Smith, poradce číslo 10, byl kdysi spoluzakladatelem Fever Party, která provozovala swingers party pro bohaté. Za Dr. NO, nebo možná vedle něj, je zvolený ministr Michael Gove, který spojuje všechny lidi této jakési temné magie dohromady.

Konec včerejší story

Jméno Michaela Govea, kterého bývalá ministryně zmiňuje jako toho, kdo „vše spojuje“, se vám možná vybaví ohledně sobotních událostí kolem propalestinských demonstrací. Tento současný ministr pro rozvoj se stal představitelem jedné z „obětí“ sobotních výtržností, kdy ho na nádraží Victoria, které ovládli propalestinští aktivisté, obklopili výtržníci, když se vracel ze svého obvodu. Musela se ho ujmout policejní eskorta, která ho doprovodila pryč z nádraží.

Byl pak také jedním z kritiků Suella Bravermanové, že akci nezvládla. Zvláštní, že se nevyhnul centru Londýna, když policie s více než jednodenním předstihem varovala všechny, kdo mohou, aby se této části metropole vyhnuli. I jeho kauza přitížila Suella Bravermanové, jako nezvládnutá akce, nad kterou ovšem ani nedostala kontrolu, aby ji mohla ovlivnit, natož „zvládnout“.

Suella Bravermanová se ovšem nechce vzdát, je součástí sílícího pravicového brexitového křídla Konzervativců a nyní se stává jeho přirozenou vůdčí osobností. Její poslední slova včera byla: „Ještě mám co říct.“ To jejím příznivcům a lidu dává naději.

Otázkou je ovšem, zda dnes ještě platí ono Churchillovo, že Británie by si měla vybrat mezi „hanbou a válkou“. Spíš to vypadá, že dnešní Konzervativci si budou muset vybírat mezi ‘swingers party a lidem’. Zatím to dle „kulturní vložky“ od Nadine Dorriesové vypadá na 1:0 a ne ve prospěch lidu.

Čtěte také:

Rošáda v britské vládě. Cameron na zahraničí, posty opouští ministryně vnitra a životního prostředí

Svědectví z Londýna: Agresivní propalestinská demonstrace Britům ukázala, že jsou v krizi a že jejich země není jejich

Odkaz na rozhovor s Nadine Dorriesovou, z něž autorka v textu cituje: <https://www.standard.co.uk/culture/books/the-plot-nadine-dorries-review-failure-b1119308.html>

Brexit # Velká Británie # vláda

Také od tohoto autora

Reportáž.

Svědectví z Londýna: Agresivní propalestinská demonstrace Britům ukázala, že jsou v krizi a že jejich země není jejich

Jane Frank 13/11/2023

• ROZHOVORY • KOMENTÁŘE • OSOBNOSTI • SVOBODA • HUMOR

ŽÍT A NECHAT ŽÍT,
ČÍST A NECHAT ČÍST

MĚSÍČNÍK • ČÍSLO 1 • ŘÍJEN 2022 • 69 Kč

• TÉMA MĚSÍCE

Lži, dluhy a chaos

Dva roky vládnutí Petra Fialy

• ROZHOVOR

NÁŠ STRACH

„Hlavní torpédo, které míří přímo na komoru našeho civilizačního parníku, je útok na muže a ženu.“

• REPORTÁŽ

Náš člověk v Gruzii
Ladik Větrvíčka v centru dění

• MANIPULACE

Covid a velké prachy
Příběh se špatným koncem

• DRWELL NADĚLUJE

Nominace lepších lidí
Oceňujte, hlasujte, nebojte se!

